

Иван Вазов

Линее нашто поколение...

Линее нашто поколение
навред застой, убийствен мраз;
ни топъл луч, ни вдъхновенье
не пада върху нас.

Къде вървим, не мислим твърде,
посока няма в нашия път,
спокойно бият тесни гърди,
кога от злоба не кипят.

Стресни се, племе закъсняло!
Живейш ли, мреш ли, ти не знайш!
След теб потомство иде цяло –
какво ще да му завещайш?

Ил твоят път се веч изравни?
Ил нямаш други ти съдби?
Ил нямаш ти задачи славни
и цяло бъдеще с борби?

Недей оставя, мили боже,
без лампа твоя свет олтар,
без химна твоето подножие,
без вяра живата си твар!

Недей оставя без звездица
моряка, в нощний мрак остал,
без утро мъничката птица,
народите – без идеал.

Януари 1883

КРАЙ

Източник: Словото

Набиране: Дия Ангелова, Мартин Митов, Живко Иванов и студенти от Пловдивския университет

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5208>]